

Biblická čtení:

Izajáš 35, 1-6a.10

Poušť i suchopár se rozveselí, rozjásá se pustina a rozkveté kvítím. Bujně rozkveté, radostně bude jásat a plesat. Bude jí dána sláva Libanónu, nádhera Karmelu a Šáronu. Ty uzří slávu Hospodinovu, nádheru našeho Boha. Dodejte síly ochablým rukám, pevnosti kolennům klesajícím. Řekněte nerozhodným srdcím: „Buďte rozhodní, nebojte se! Hle, váš Bůh přichází s pomstou, Bůh, který odplácí, vás přijde spasit.“ Tehdy se rozevrou oči slepých a otevrou se uši hluchých. Tehdy kulhavý poskočí jako jelen a jazyk němého bude plesat. Ti, za něž Hospodin zaplatil, se vrátí. Přijdou na Sijón s plesáním a věčná radost bude na jejich hlavách. Dojdou veselí a radosti, na útěk se dají starosti a nářek.

List Jakubův 5, 7-10

Buďte tedy trpěliví, až do příchodu Páně. Pohledte, jak rolník čeká trpělivě na drahocennou úrodu země, dokud se nedočká podzimního i jarního deště. I vy tedy trpělivě čekejte, posilněte svá srdce, vždyť příchod Páně je blízko. Nestěžujte si jeden na druhého, abyste nebyli odsouzeni. Hle, soudce stojí přede dveřmi! Za příklad trpělivosti v utrpení si, bratří, vezměte proroky, kteří mluvili ve jménu Páně.

Matoušovo evangelium 11, 2-11

Když Ježíš dokončil tyto příkazy svým dvanácti učedníkům, šel odtud učit a kázat v tamějších městech. Jan uslyšel ve vězení o činech Kristových; poslal k němu vzkaz po svých učednících: „Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?“ Ježíš jim odpověděl: „Jděte, zvěstujte Janovi, co slyšíte a vidíte: Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluchí slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium. A blaze tomu, kdo se nade mnou neuráží.“ Když Janovi učedníci odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Na co jste se vyšli na poušť podívat? Na rákos, kterým kývá vítr? Nebo co jste vyšli zhlédnout? Člověka oblečeného do drahých šatů? Ti, kdo nosí drahé šaty, jsou v domech královských. Nebo proč jste vyšli? Vidět proroka? Ano, pravím vám, a víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: ‚Hle, já posílám posla před tvou tvář, aby ti připravil cestu.‘ Amen, pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nevystoupil nikdo větší než Jan Křtitel; avšak i ten nejmenší v království nebeském je větší nežli on.

Téma: Nejlepší léčba je uzdravení odpuštěním.

Minulou neděli jsme četli o Janu Křtiteli, jak volal na poušti k pokání. Mnoha lidem pomohl změnit život a na potvrzení toho je pokřtil (ponořil a omyl od hříchů) v řece Jordánu. Na poušti napomínal nejen farizeje a saduceje, smetánku společnosti, ale neopominul ani napomenout pravděpodobně na dálku i krále za všechno zlé, co činil. Jistě to bylo králi jeho zvědy ještě za tepla doneseno. Odpověď na sebe zřejmě nedala dlouho čekat a Jan byl uvězněn. Z vězení se jeho napomínání šířit nebude. Jenže ve stejnou dobu vystupuje někdo jiný, silnější, o kterém Jan mluvil, že mu není hoden dokonce ani zouvat obuv. Tedy ve srovnání s Ježíšem nedosahuje ani postavení otroka vůči svému Pánu. Když je člověk ve vězení, nemá informace o situaci venku; jde o snahu člověka oslabit, znejistit, zda to, co platilo dřív, ještě platí. Velkou naději na své propuštění si Jan nedělal, a tak se nedivím, že se chtěl ujistit, že tomu, o kom uvěřil, že přichází soudit a kralovat, že je skutečně jeho příbuzný, Ježíš.

Ten, který má přijít - je naplněním naděje Starého zákona, celých izraelských dějin. Bůh, který odplácí, Vás přijde spasit, čteme v proroku Izajášovi. Ježíš vyvrací moc zla a nastoluje v lidech Boží vládu, Boží řád, harmonii. Každé opravdové uzdravení lidských vztahů díky pokorné modlitbě, která dovoluje nahlížet na vztahy nově, to je zázrak na úrovni vidících slepých, chodících chromých, slyšících hluchých atd. Ježíš není divotvorce, který překonává přírodní síly.

"Uzdravení odpuštěním" je léčba vedoucí k záchraně člověka. Pokání, a z něj vycházející uzdravení, to je pomoc a záchrana pro člověka a nemocný svět.

Řeč starozákonních proroků není nějaké více či méně spolehlivé předpovídání budoucnosti, není to odpovídání na zvědavé otázky o tom, co nás čeká a nemine po několika nebo mnoha letech. Co chce Bůh v přítomnosti a v budoucnosti říci mně - to je to, co zajímá věřícího člověka a to je to, co chce člověku prorok sdělit. My už víme, že poušť, kterou si Izrael ve svém životě svou nevěností způsobil, tu nebude napořád, změní se - a to v úrodnou a kvetoucí zemi. Naplnění tohoto proroctví pak Izrael skutečně zažil - vrátili se z Babylónské říše, vybudovali znovu chrám, obnovili život národní pospolitosti a znovu obnovili celou starozákonní bohoslužbu. A to vše tak, že je perský král Kýros sám propustil a přímo odeslal do jejich země. Tímto úžasným naplněním prorokových slov však význam prorockého slova nekončí. Co bylo řečeno, se dál a ve větší míře naplňuje v Ježíšově životě a v životech těch, kdo v něho uvěřili. Ježíš přináší odpuštění, uzdravení, život lidí znovu rozkvétá. A tak je tomu u všech, kteří v Ježíše dříve nebo později uvěřili. Pokud bereme to, co je řečeno v evangeliích vážně, získáváme na budoucnost nový pohled: Bůh chce uskutečnit své skvělé věci, které v tak jasných barvách líčí prorok Izajáš, v našich životech. V nás, nejen kolem nás. Je nesprávné čekat, až se kolem nás všechno, obrazně řečeno, zazelená, až se kolem nás stane všechno rájem. Je třeba se obrátit ke Kristu tak, aby se ráj začal uskutečňovat v nás, aby v nás mohl dělat Bůh ty krásné věci, které uvádí prorok. Bůh nás svými dary touží naplňovat a posílá nás s nimi k lidem, a tak se uskutečňuje Boží království na zemi.